

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Michala Rendy, ve věci žalobce **O. S.**, bytem Z. n. 356, V. B., zastoupeného V. Z., bytem J. 96, O., proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, **o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v nedoručení rozhodnutí,**

t a k t o :

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou soudu dne 21. 11. 2016 se žalobce domáhal určení, že zásah, spočívající v nedoručení rozhodnutí žalovaného č. j. KUOK 106697/2015 ze dne 15. 12. 2015, zmocněnci žalobce, byl nezákonný. Při jednání soudu dne 7. 2. 2016 žalobce rozšířil žalobu o požadavek, aby soud zakázal žalovanému pokračovat v nedoručení uvedeného rozhodnutí. Změnu žaloby soud připustil.

Žalobce v žalobě tvrdil, že předmětné rozhodnutí, vydané v řízení o přestupku, žalovaný doručil Ing. M. J., který byl sice zmocněncem žalobce v předmětném správním řízení, avšak pouze do doby, kdy pro jednání před soudy převzal v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 72 A 5/2014 zastoupení žalobce Mgr. Jaroslav Topol. Napadené rozhodnutí tedy mělo být doručeno Mgr. Topolovi. Žalobce se o existenci předmětného rozhodnutí dle svého tvrzení dozvěděl teprve ze sdělení Ministerstva dopravy ze dne 26. 9. 2016, kterým ministerstvo reagovalo na žádost žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Zdůraznil, že předmětné rozhodnutí bylo doručeno i samotnému žalobci. Dále uvedl, že zmocnění Mgr. Topola zastupovat žalobce v řízení před soudy nezpochybňuje, žalovanému však nebyl obsah plné moci znám, přičemž plná moc je vůči správnímu orgánu účinná až v momentě, kdy se dostane do jeho dispozice. Žalovanému však byla plná moc udělena žalobcem Mgr. Topolovi doručena až dne 28. 11. 2016.

V replice doručené soudu dne 13. 1. 2017 žalobce uvedl, že žalovanému muselo být zmocnění Mgr. Topola ze dne 7. 1. 2014 známo, neboť soudní řízení, v němž bylo zmocnění uděleno, je pokračováním řízení o přestupku. Jelikož účastník řízení může mít vždy jen jednoho zástupce, došlo zmocněním Mgr. Topola ke zrušení předtím udělené plné moci Ing. J. Žalovaný byl účastníkem řízení o přezkoumání jeho rozhodnutí ze dne 17. 12. 2013, č. j. KUOK 99516/2013, vedeném zdejším soudem pod sp. zn. 72 A 5/2014, tudíž o změně v osobě zmocněnce věděl. Dále žalobce uvedl, že dne 12. 1. 2014 podal prostřednictvím Mgr. Topola ke správnímu orgánu I. stupně – Magistrátu města Olomouce – návrh na odklad výkonu rozhodnutí, přičemž k této žádosti byla přiložena plná moc udělená žalobcem Mgr. Topolovi.

Při jednání soudu dne 7. 2. 2017 dále žalobce zdůraznil, že předmětná žádost o odklad výkonu rozhodnutí je součástí přestupkového řízení, nikoli nějakého řízení odděleného, přičemž byla podána přímo k žalovanému, který následně žádost postoupil Magistrátu města Olomouce, což vyplývá z obsahu rozhodnutí tohoto úřadu ze dne 18. 2. 2014, č. j. SMOL/035792/2014/OARMV/PNL/Dub. Žalovaný tedy o změně v osobě zástupce prokazatelně věděl.

Podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

S ohledem na závěr rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2015, č. j. 2 As 190/2014-55, publikovaného pod č. 3289/2015 Sb. NSS, že „*doručení rozhodnutí není pouhým procesním úkonem technicky zajišťujícím průběh řízení, a tudíž lze proti němu brojít zásahovou žalobou,*“ krajský soud vyhodnotil žalobu

jako přípustnou, přičemž přihlédl také k neexistenci jiných právních prostředků obrany proti nedoručení rozhodnutí ve smyslu § 85 s. ř. s. S ohledem na trvalý povahu předmětného zásahu vyhodnotil soud žalobu rovněž jako včasnou.

Za zásadní pro posouzení důvodnosti žaloby považuje krajský soud skutečnost, že jako přílohu žaloby, podané datovou zprávou, doložil žalobce soudu předmětné rozhodnutí žalovaného č. j. KUOK 106697/2015 ze dne 15. 12. 2015, přičemž žalobu jménem žalobce podal právě Mgr. Jaroslav Topol, prokazující své zmocnění jednat za žalobce plnou mocí, udělenou mu dne 21. 4. 2016. Ke změně v osobě zástupce žalobce v tomto řízení došlo teprve dne 7. 2. 2017, kdy před zahájením jednání soudu předložil plnou moc k zastupování žalobce pan V. Z.

Z uvedeného zjištění nelze než dospět k závěru, že nejpozději dne 21. 11. 2016 se rozhodnutí žalovaného č. j. KUOK 106697/2015 ze dne 15. 12. 2015 dostalo do dispozice Mgr. Topola, který tak měl možnost nejpozději uvedeného dne seznámit se s jeho obsahem. Namítal-li tedy žalobce, že nezákonný zásah do jeho práv měl spočívat v tom, že se s předmětným rozhodnutím žalovaného nemohl seznámit jeho zmocněnec, kterého si ve správním řízení zvolil k zastupování, ukázalo se toto tvrzení nepravdivým.

K námitkám žalobce vůči postupu žalovaného při doručování předmětného rozhodnutí považuje krajský soud za nezbytné toliko připomenout judikaturou Nejvyššího správního soudu opakovaně zdůrazňovaný závěr, že soudní řízení správní není pokračováním správního řízení (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2014, č. j. 9 As 99/2014-17). Je tedy zcela lichá námitka, že správní orgán, který byl účastníkem řízení o žalobě dle § 65 s. ř. s., měl následně po vrácení věci soudem k dalšímu řízení zohledňovat to, koho si žalobce zmocnil k zastupování své osoby v řízení před soudem, a to bez ohledu na skutečnost, zda plná moc udělená takovému zástupci, byla plnou mocí generální.

Dalšími námitkami žalobce proti postupu při doručování předmětného rozhodnutí se krajský soud již pro nadbytečnost nezabýval, neboť ani případný závěr o nerespektování stanovených pravidel pro doručování žalovaným by nemohl nic změnit na nedůvodnosti posuzované žaloby proti nezákonnému zásahu, když materiální funkce doručení, tj. seznámení se s obsahem písemnosti, zde seznámení se Mgr. Topola s rozhodnutím žalovaného č. j. KUOK 106697/2015 ze dne 15. 12. 2015, zřetelně byla naplněna. Odmítání formalistického přístupu k doručování a zdůraznění významu naplnění zmíněné materiální funkce doručení je ostatně obsahem již dlouhodobé a zcela konstantní judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví, která akcentuje, že důvodem existence právní úpravy doručení je jistě mimo jiné i potřeba zabezpečit, aby si doručující správní orgány či soudy mohly být jisty, že se písemnost dostala do rukou adresáta (viz např. rozsudek ze dne 17. 2. 2009, č. j. 2 As 25/2007-118, č. 1838/2009 Sb. NSS, rozsudek ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 Afs 148/2008-73, či rozsudek ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 As 90/2010-95, a v jeho rámci další citovaná judikatura). Je-li totiž adresát s obsahem písemnosti obeznámen, potom otázka, zda bylo doručení vykonáno předepsaným způsobem, nemá význam.

Na základě výše uvedeného závěru krajský soud v souladu s § 87 odst. 3 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl, neboť k tvrzenému nezákonnému zkrácení práv žalobce zřetelně nedošlo, když předmětné rozhodnutí žalovaného bylo doručeno Mgr. Topolovi jiným nezpochybnitelným způsobem.

Otázka, zda mělo být předmětné rozhodnutí vskutku doručováno žalovaným Mgr. Topolovi, a na ni navazující otázka, kdy k faktickému doručení tohoto rozhodnutí Mgr. Topolovi došlo, může mít vliv toliko při posuzování včasnosti případné žaloby proti tomuto rozhodnutí.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující obvyklou úřední činnost.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

V Olomouci dne 7. února 2017

Za správnost vyhotovení:
Veronika Koutníková

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu